

Sv. Albert, patriarcha Jeruzalemský

7. apríla 2024 ✝ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Albert sa narodil okolo roku 1150 v Castro di Gualteri v Taliansku z rodičov šľachtických, ktorí ho hneď od malička dali učiť všelijakým vedomosťami; no on najradšej zaoberal sa poznaním bohoslovným a

náboženským. Že zároveň krásne napredoval i v bázni Božej, odišiel do Mortary do kláštora regulárnych kanonikov, aby úplne zasvätil sa učeniu i životu duchovnému. Vernosť v plnení povinností, poslušnosť jeho, poníženosť a láskavosť naklonili mu bratov rehoľníkov tak, že si ho za priora (predstaveného) vyvolili.

Keď bol priorom, ešte jasnejšie svietila žiara jeho cností, následkom čoho vyhliadnutý bol za biskupa najprv do Bobbia, potom však do Verceli. Ako biskup snažil sa podľa príkladu apoštola Pavla byť všetkým všetko. Modlitba bývala mu prvou záležitosťou, ktorou sa zrána zaoberal, dokiaľ len mohol, v tom nedal si ničím prekážať, lebo mával za to, že ak vyprosí si raňajšou modlitbou pomoc Božiu, všetky denné práce pôjdu mu šťastnejšie od ruky. Kázaval veľmi často a mocou Božou tak hýbal srdcami poslucháčov, že ovocie kázni jeho za každým bolo pozorovať. Tých, u ktorých videl nejaké poklesky a povinný bol ich pokarhať, vedel napomínať tak láskavo a srdečne, že sotva kedy nedosiahol u nich polepšenia. Rovnako prívetivý býval k vysokým a nízkym, a zvlášť milosrdný k chudobným.

Voči sebe samému býval prísny, v jedení a pití mierny, odev nosieval jednoduchý. Pretože bol veľmi rozumný, v predsavzatiach silný a dobre poznal právo cirkevné i svetské, nejednu škodu od svojho biskupstva odvrátil a nejedno právo získal alebo ochránil. Zvláštny však mal dar od Boha, utišovať totižto rozhorčené srdcia a zmierovať nepriateľov. Preto obrátil sa k nemu i nemecký cisár Fridrich I. Barbarossa s prosbou, aby bol zaujal miesto ako zmierovací sudca medzi ním a Apoštolskou stolicou.

Sv. Albert

zdroj: youtube.com

Albert zmieril i mestá Piacenzu a Parmu. Pápež Celestín III. preukazoval mu za to mnohé dobrodenia, a Inocent III. poveroval ho prácami veľmi dôležitými.

Keď západní kresťania – vojská križiacke – roku 1099 od seldžuckých Turkov vydobyli späť Svätú zem a založili kráľovstvo, vyhlásili vojvodu Godefrieda de Bouillon za kráľa jeruzalemského. Od tých čias boli

v Jeruzaleme opäť patriarchovia katolíckej Cirkvi.

A až ta do tých ďalekých krajov na Východe dostala sa dobrá povest' o biskupovi vercelskom – Albertovi; a keď vtedajší latinský patriarcha Monako zomrel, vyvolený bol na jeho miesto patriarchu sv. Albert. Pápež Innocent III. nielenže voľbu tú odobril, ale i zvláštnym listom Alberta napomenul, aby dôstojnosť patriarchu bez okolkov prijal, a vymenoval ho potom i za vyslanca apoštolského tých krajov. Albert, vyzrozumejúc, že ako patriarcha jeruzalemský bude môcť mnoho trpieť pre Ježiša, ba snáď i smrť mučenícku podstúpiť, ochotne prijal túto novú hodnosť, sadol na loď a preplavil sa do mesta Ptolemaios (Akko), kde zomrelý patriarcha mal tiež sídlo svoje.

Francesco Goya – Zavraždenie sv. Alberta

zdroj: wikimedia commons

Sotva sa tu ubytoval, ihneď dal sa vyzvedať, ako sa vedie kresťanom vo Svätej zemi. I počul len o samej biede a núdzi, o krivdách, aké seldžuckí Turci na kresťanoch páchali, ba že mnohých i k odpadnutiu od svätej viery zviedli. Avšak Albert si nezúfal; s dôverou v pomoc Pána cestoval po zemi, utešoval, napomínal, posilňoval veriacich a mnohých odpadlíkov zase k viere naspäť priviedol. Mnoho musel trpieť od Turkov – život jeho bol takmer ustavičným mučeníctvom – no trpel rád pre Krista Pána. Kresťania ho milovali ako otca, a i Turci museli si ho konečne pre jeho svätosť vážiť.

Dovtedy mnohí pustovníci osamote žili na hore Karmel; za čias Alberta chceli sa však združiť v rehoľu, i poprosili patriarchu Alberta, aby im zostavil pravidlá pre spoločný život. Sv. Albert zostavil im skutočne pravidlá, ktoré neskôršie potvrdila i Apoštolská stolica a ktorých do dnes pridržajú sa rehoľníci karmelitáni.

Kázaval veľmi často a mocou Božou tak hýbal srdcami poslucháčov, že ovocie kázní jeho za každým a všetkým v Jeruzaleme bolo možné pozorovať.

Osem rokov slávne zastával blahoslavený Albert ťažký svoj úrad ku sláve Božej a spáse veriacich, keď bezbožná ruka urobila životu jeho koniec. Jeden totižto zločinec, ktorého sv. Albert pre všelijaké neresti musel potrestať, číhal s nožom v ruke na sv. patriarchu, keď na slávnosť Povýšenia sv. Kríža viedol procesiu. Zločinec ten vrhol sa na sv. Alberta a zadal mu ranu smrteľnú tak, že ihneď k prevelkej žalosti všetkých kresťanov vypustil dušu, roku 1214.

Modlitba

Daj, prosíme, všemohúci Bože, aby slávnosť, ktorú ku cti svätého tvojho vyznávača a biskupa Alberta konáme, i pobožnosť v nás rozmnožila i duševné naše spasenie napomáhala. Skrze Krista, Pána Nášho.
Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-albert-patriarcha-jeruzalemsky/>

